

ГРОЗДОБЕРЪ

Съ кошници въ ржцетѣ,
съ весели лица,
тръгнаха отрано
стари и деца.

Екнаха въ лозята
пѣсни, глъчъ и шумъ,
заскриптѣ колата
по широки друмъ.

Цѣлий день не стихватъ
викъ и смѣхове,
въ кораба се сипятъ
зрѣли гроздове...

Неусѣтно мина
есенниятъ день
и вѣтрецъ подухна
вечеренъ студенъ.

Но въ нощта до късно
пѣснитѣ кѣнтятъ,
и като свѣтулки
огньовете пламтятъ.

Емануилъ п. Димитровъ